

Prva inavguracija predsednika na 20. januarja, odkar obstoji ameriška republika. Veliko zanimanje ameriških državljanov

Washington, 18. januarja. Prvi v zgodovini Zedinjenih držav bo predsednik zaprisežen v tretjem tednu v januarju, v sredo 20. januarja. Vsak predsednik je bil dosedaj zaprisežen na 4. marca.

Ustava Zedinjenih držav je bila tozadevno spremenjena. Tudi kongres je začel glasom nove določbe ustave zborovati že prvi teden v januarju, toda dosedaj ni storil še ničesar važnega. Vse čaka Rooseveltove zaprisege, na kar bo šel kongres na pravo delo.

Predsednik bi moral biti sicer zaprisežen takoj drugi dan, ko se zbere kongres, toda nova točka v ustavi Zedinjenih držav, je našla dovolila 14 dni "odmora" za vsak slučaj, če predsednik ne bi dobil potrebno število elektoralnih glasov, in bi morala poslanska zbornica izvoliti predsednika.

Medtem se pa vršijo v Washingtonu ogromne priprave za za-

prisege predsednika. Roosevelt je sicer izjavil, da nasprotuje pompu in ceremonijam, toda to pot njegova želja ni zmagala. Njegovi prijatelji ga nameravajo temeljito počastiti.

Ze so zbrani v Washingtonu demokrati in drugi prijatelji predsednika iz vseh krajev Zedinjenih držav. Paradni odbor naznanja, da se bo parade udeležilo najmanj 100,000 ljudi, ki bodo čestitali predsedniku.

Iz skoro sleherne države je dospela deputacija narodne garde, trije regimenti zvezne armade so dospeli v Washington, s topovi in strojnimi puškami, kavalarije in vse panoge armade so zastopane.

CCC gozdna armada, WPA delavci, uradniki, obrtniki, profesorji in zdravniki, premogarji in strojniki, vse je na delu, da proslavi zaprisego predsednika Roosevelta, ki je te dni vztrajno na delu, da napiše poslanico kongresu za bodoče delo.

Šest mesecev vojne je skotilo uničilo Španijo

Paris, 18. januarja. Opazovalci civilne vojne v Španiji trdijo, da je tekom šestih mesecev padlo na obeh frontah nič manj kot 250,000 ljudi in da je polovica španskega narodnega premoženja uničenega. Revolucija proti španski socialistični vladi se je začela na večer 17. julija. Punt se je začel v Maroku, toda so se kmalu dvignili Španci na polotoku, ko se je prebivalstvo mest Burgos, Pamplona, Saragosa, Oviedo, Cadiz in drugih mest pridružilo nacionalistom. Vojna se nadaljuje z isto furijo, s katero se je pričela. Nacionalisti sedaj že tri mesece oblegajo Madrid. Prisilili so so cialistično vlado, da se je morala preseliti v Valencijo. Ob zaključku prvih 26 tednov civilne vojne imajo nacionalisti vse ali dele španskih 32 provinc, poleg tega pa Maroko, Balearske in Kanarske otoke in špansko Guinejo. Španska trgovina je uničena, delo na poljih in v rudnikih počiva, razen za vojaške namene. Vrhovni poveljnik nacionalistov je včeraj izjavil, da je največji sovražnik Španije zlasti tretja internacionala v Rusiji, ki pripravlja baš sedaj novo kampanjo laži za Zed. države.

Litvinski vrt

Preteklo nedeljo so clevelandski Litvinci imeli banket v korist Litvinskega kulturnega vrtca. Banket je prinesel \$600.00 čistega. 500 gostov je bilo navzočih. Vse potrebno za banket so podarili požrtvovalni litvinski trgovci.

Veselo bo v Girardu

V soboto večer, 23. januarja, priredi društvo sv. Patrika K. S. K. J. veselo zabavo v Slov. domu v Girardu. Igrala bo Eddie Simmsova godba iz Clevelanda. Že to garantira najboljšo zabavo pri plesu. Vabljeni ste od blizu in daleč.

Kapitan Blizil

Velik prijatelj Slovencev, poštenjak in veteran v policijski službi, policijski kapitan Joseph Blizil, rodom Čeh, je stopil v pokoj, potem ko je služil 31 let v policijskem oddelku.

Zaroka

Ped kratkim sta se zaročila Miss Sylvia Černelich, 1051 Addison Rd. in Mr. Victor Schneller, 1127 E. 66th St. Iskrene čestitke!

Štrajk avtnih delavcev na mrtvi točki

Detroit, 18. januarja. Do konference med unijo avtomobilskih delavcev in med zastopniki ni prišlo. Governor Murphy se je radi tega v pondeljek zvečer podal v Washington, kjer bo o štrajku razmotrival z delavsko tajnico Miss Perkins.

Governor Murphy se v Washingtonu ne bo posvetoval s predsednikom radi štrajka, ker bo predsednik v sredo zaprisežen. Govoril pa bo s pomožnim delavskim tajnikom McGradyem, ki je eden najboljših posredovalcev v štrajku.

Homer Martin, unijski predsednik, je včeraj izjavil, da mu ni znano, če je dogovor med unijo in General Motors še vedno v moči. "General Motors korporacija je prelomila dano besedo," je izjavil Murphy, "in unija sedaj lahko skliče štrajk v vseh avto delavnicah."

Med tem so pa "sedeči štrajkarji" v Flintu izjavili, da so pripravljeni ostati v tovarni vsi zimo, ako bo treba.

Na drugi strani se pa poroča, da je John Lewis, mož ki vodi boj proti General Motors, pri-

pravljen poravnati štrajk 7,000 steklarskih delavcev v Pittsburghu in Toledu. Lewis bi poravnal ta štrajk, da dobijo potem Chrysler in Ford tovarne dovolj stekla in tako tekmujejo z General Motors. Lewis nima ničesar proti poslovanju v Chrysler in Ford tovarnah.

Detroit, Mich., 18. januarja. Odbor neunijskih delavcev, ki so zaposleni pri General Motors korporaciji v Flintu, je zahteval, da se upošteva tudi interese onih delavcev, ki niso v uniji.

Neunijski delavci zahtevajo, da General Motors korporacija nemudoma odpre svoje tovarne in da zasluček vsem onim delavcem, ki želijo delati. Kot trdi zastopnik neunijskih delavcev, George Boysen, je izmed 160,000 delavcev, ki so zaposleni pri General Motors, najmanj 120,000 jih brez unije.

Toda William Knudsen, generalni ravnatelj General Motors, je odgovoril Boysenu, da mu nikakor ni mogoče odpreti tovarnen, dokler se vršijo pogajanja med unijo in med kompanijo. Knudsen je brzojavil Boysenu:

"Kompanija bi odprla tovarne, ker je prepričana, da je večina delavcev pripravljena se vrniti na delo. Toda kompanija želi preprečiti nasilje in poboje, ki bi gotovo nastali, ako bi se neunijski delavci vrnili na delo."

Med unijo in med kompanijo je namreč prišlo do sporazuma, da kompanija tekom prihodnjih 15 dni, ko se vršijo pogajanja, ne bo odprla svojih tovarnen niti ne bo začela seliti stroje iz svojih delavnic.

Obenem je pa Knudsen brzojavil Boysenu, ki je zastopnik neunijskih delavcev, da kompanija nikdar ne bo dovolila v svojih tovarnah, da bi manjšina delavcev diktirala. Kompanija je pripravljena za pogajanja, toda pod gotovimi pogoji.

Slab vtis je naredila izjava Knudsena, da General Motors korporacija ni pripravljena priznati unijo avtomobilskih delavcev kot edino zastopnico vseh delavcev. Če dokaže unija, da spada k njej več kot polovica General Motors uslužbencev, tedaj se kompanija lahko premisli, je dejal Knudsen.

Republikanci želijo novo kri v organizaciji

New York, 18. januarja. John Hamilton, načelnik republikanske stranke, ki je tako temeljito pogorela pri zadnjih predsedniških volitvah, je izjavil, da potreba stranka "nove krvi," ako se hoče obdržati pri življenju. Hamilton je izjavil, da je stranka preveč hodila v goste na Wall Street in povsod in doledno zanikala delavce in delavske organizacije. Roosevelt se je držal delavcev in z njih pomočjo zmagal, je dejal Hamilton. Republikanska stranka se mora vrniti k delavcem, ako želi še kdaj postaviti svoje kandidate za javne urade.

Townsend pokojnina

Chelan, Wash., 18. januarja. C. C. Fleming, delavec v šadovnjakih, je dobil od Townsend organizacije \$200.00 z naročilom, da jih potroši tekom 30 dni. To je prvi poskus dognati, če je narč dr. Townsenda izvedljiv ali ne. Mr. Fleming je dobil plačano vsoto v bankovcu po \$100, ki so vsi zaznamovani. Obljubil je, da bo ves denar potrošil samo pri domačih trgovcih. Vsak trgovec se je obvezal plačati dva odstotka davka. Poskus se bo nadaljeval še prihodnjih šest mesecev.

Papež sprejema kardinala v avdijenci

Rim, 18. januarja. Papežu Piju se je zdravje toliko izboljšalo, da je včeraj lahko sprejel tri nemške kardinala, s katerimi se je pogovarjal pol ure. Kardinali so mu poročali o verskem položaju v Nemčiji. Pozneje je papež sprejel tudi državnega tajnika, kardinala Pacellija. To je bila največja avdijenca v šestih tednih, odkar je papež zbolel.

Seja "Slavčkov"

Danes večer se vrši seja staršev Mlad. pevskega zbora "Slavčki" v navadnih prostorih. Starši, pokažite, da vam je za napredek vaših otrok s tem, da se polnoštevilno udeležite seje. Pričetek točno ob 7. uri. — Tajnica.

Ukradeno zlato

New York, 18. januarja. Ko je dospel te dni francoski parnik "Paris" v New York, so zvezni tajni agenti odkrili, da manjka na parniku komad zlata, ki je vrednosti \$14,000. Parnik "Paris" je pripeljal 421 takih komadov zlata iz Evrope. Zlato ni bilo zavarovano, ko se je nahajalo na prevozu v Ameriko. Zlato je poslala neka švicarska banka federalni rezervni banki v New Yorku. Zlato, ki je bilo ukradeno, se je nahajalo v vreči, ki je bila raztrgana. Poštni uradnik na pomolu v New Yorku ni hotel podpisati sprejema vreče. Računa se, da je zlato ukradel kak pomorščak tekom prevoza.

Governor pozivlje grozilca na streljanje

Oklahoma City, Okla., 18. januarja. Governor države Oklahoma je dobil včeraj grozilno pismo, v katerem mu neki nepoznani lopov grozi, da mu pošlje \$5,000, ali pa bo ustrelil governorja in njegovo ženo. Governor Marland je izjavil: "Ali vidite to piščalo? Jaz sem poznan kot najboljši streljec v državi, in če tega tujezemca se natančno strinja z opisom osebe, ki je okoli božiča odpeljala zdravniku dr. Mattsonu njegovega 10 let starega sina. Dotični tujezemec je bil odslovljen od vladnega dela v Everettu decembra meseca. Na sledu za morilec Mattsonovega otroka je še vedno 400 tajnih agentov."

Smrtna kosa

Včeraj je preminul v mestni bolnišnici rojak Frank Založnik, star 61 let. Doma je bil iz vasi Kozarje, fara Dobrova in je prišel v Ameriko leta 1913. Stanoval je pri družini George Turek, 16011 Waterloo Rd. Pokojni zapušča v stari domovini soprogo Marijo, sina Franka, hčeri Mary in Angela. Bil je član društva Cvetiči Nobel, št. 450 SNPJ in Brotherhood of Railway Union, local 510. Pogreb se vrši v četrtek jutraj ob 8:15 iz August Svetek pogrebnega zavoda na 478 E. 152nd St. v cerkev Marije Vnebovzete in na Calvary pokopališče. Bodi mu rahla ameriška zemlja!

Spremembe v predsedniškem kabinetu

Washington, 18. januarja. Na predvečer, ko izpolne predsednik Roosevelt svoj prvi termin, se je začelo govoriti o nekaterih spremembah v kabinetu predsednika. Predvsem je gotovo, da se bo umaknil v privatno življenje James Farley, generalni poštni mojster, ki je hotel že prej resignirati, pa mu predsednik Roosevelt ni dovolil. Govorji se, da bo resignirala tudi delavska tajnica Frances Perkins in trgovinski tajnik Roper, ker sta preveč podvržena kritiki. O Miss Perkins se trdi, da ni več zmogla uspešno voditi poslovanje delavskega urada radi številnih sprememb na industrijskem polju, katere je vpeljal novi deal.

Ne bo stradal, dokler bodo bogatini

Tacoma, Wash., 18. januarja. Tajni agenti iščejo v bližini tega mesta nekega tujezemca, ki je pred več tedni napram formanu WPA projekta izjavil: "Jaz ne bom nikdar stradal, dokler je dovolj bogatinov, ki imajo svoje otroke, katere se lahko odpelje in zahteva odkupnino." Opis tega tujezemca se natančno strinja z opisom osebe, ki je okoli božiča odpeljala zdravniku dr. Mattsonu njegovega 10 let starega sina. Dotični tujezemec je bil odslovljen od vladnega dela v Everettu decembra meseca. Na sledu za morilec Mattsonovega otroka je še vedno 400 tajnih agentov.

Dragocen avtomobil

Governor države Ohio, Martin L. Davey, je dobil na državne stroške pravkar nov avtomobil, ki je veljal državo \$8,100. Tudi governor bi lahko malo bolj hranil. Avto je bil kupljen na račun oddelka narodne garde države Ohio.

Oče petih otrok

John Flud, ki je bival v Wiloughby, je bil včeraj ubit v Clevelandu na Noble Rd. od nekega avtomobila. Flud je oče petih malih otrok.

Punt jetnikov v kanadskih zaporih. Smatra se, da je 150 jetnikov pobegnilo. Pelnajsi ranjenih v boju s stražniki in policisti

Guelph, Ontario, 18. januarja. Med jetniki tukajšnjih zaporov je naenkrat se pojavil včeraj. Vodstvo zaporov se boji, da je ob tej priliki mnogo jetnikov pobegnilo. Najmanj 150 jih pogrešajo.

Jetniki so bili pripravljeni za punt, kajti imeli so mnogo orožja in orodja, kar so si skrivaje naredili. Zažgali so poslopje in razbijali po zaporih, tako da znaša povzročena škoda najmanj \$200,000.

Šele pozno v noč se je združenim naporom jetniških pazni-

Nasprotne trditve delavcev pri Fisher Body

Delavci in uslužbenci, ki niso organizirani niti pri American Federation of Labor niti pri United Automobile Workers uniji in ki so zaposleni pri Fisher Body kompaniji, še vedno trdijo, da imajo večino na svoji strani. Peter Schick, ki je načelnik odbora neorganiziranih delavcev pri Fisher Body, pravi, da je že 4,767 delavcev podpisalo prošnjo, da se vrnejo na delo. Vseh uslužbencev pri Fisher Body kompaniji v Clevelandu je bilo pred štrajkom nekako 7,200. Torej trde neunijski ljudje, da imajo večino, kar je pa težko verjeti. N. pr. zadnjo soboto je bil v Slovenskem Narodnem Domu na St. Clair Ave., shod unijskih Fisher body delavcev. 1,500 novih članov je bilo sprejetih v unijo. Skoro 3,000 delavcev je bilo navzočih. Unija pri Fisher Body je v resnici silno močna in le želeži je, da bi sleherni delavec stopil v unijo. Potem vas ne bodo priganjali pri delu kot črno živino, da garate in v par letih zgubite vso energijo. Glavno prizadevanje unije je, da se vam delo po človeško olajša, in da dobijo stoteri drugi brezposelni tudi kak zasluček. Zato je pa delavec treba držati skupaj in skupaj v borbi zmagati.

Councilman Lewandowski

Pri zborovanju demokratskih councilmanov v Clevelandu je bil izvoljen demokratični councilman Edmund Lewandowski za vodjo demokratične večine v mestni zbornici, kot naslednik Joseph Artela, ki je bil imenovan za mestnega sodnika. Na zborovanju je med demokrati prvič po dolgem času prevladovala harmonija. Navzoča sta bila tudi councilmana Reed in Vehovec.

Dva vlaka

Clevelandski demokrati so našli dva vlaka Pennsylvania železnice, da se popeljejo v Washington, kjer bo predsednik F. D. Roosevelt v sredo zaprisežen. Demokrati se odpeljejo danes ob 10. uri jutraj iz Clevelanda in se vrnejo v četrtek.

Prememba sej

Dr. sv. Jožefa št. 169 KSKJ zboruje odslej vsak 3. četrtek v Slov. domu na Holmes ave., in ne več v cerkveni dvorani, kar naj vzame članstvo na znanje.

* Bivši nemški kazjer Wilhelm je nevarno zboleel za pljučnico v Doornu.

kov, mestne in provincialne policije posrečilo narediti mir, potem ko je boj divjal ves popoldne in ves večer. Nad sto policistov je prišlo paznikom na pomoč.

Jetniki so razbili vse pohištvo in zažgali posteljno opremo. Ko se je punt nahajal na višku se je mnogim jetnikom posrečilo pobegniti v bližnje hribe. V zaporih se je nahajalo 700 jetnikov.

Punt je nastal, ko se je 15 jetnikov pritožilo, da je hrana pre-slaba, in ker vodstvo zaporov ob božičnem času ni dovolilo, da bi jetniki dobivali od zunaj božična darila.

Z otrokom v naročju stre-lja žena na moža

Sinoči je dospela Mrs. Flossie Hartman, stara 32 let, iz mesta Dunkard, Pa., v Cleveland, da poišče svojega moža Joseph Hartmana, od katerega je bila ločena šest mesecev. Po daljšem iskanju je Mrs. Hartman našla hišo, kjer bi moral njen mož stanovati, na 3734 E. 65th St. Moža ni bilo doma. Mrs. Hartman je nosila v naročju 11 mesecev starega sinčka Wayne. Ko se ozre po cesti zapazi na drugi strani ulice svojega moža, ki je sedel v avtomobilu z nekim tu-jim dekletom. Ne da bi kaj nadalje rekla, je Mrs. Hartman potegnila revolver in petkrat ustrelila v glavo moža, dočim je z drugo roko še vedno držala otroka. Mož je bil takoj mrtev. Žensko so zaprli.

Nemčija in Italija naku-pujeti pšenico v Ameriki

Chicago, 18. januarja. Glas-som poročil iz Argentine, da nakupujeti Nemčija in Italija pšeni-co v Argentini, je poskočila cena pšenice za skoro dva centa pri bušlu. Poleg tega je pšenico podražilo dejstvo, da je v državi Kansas pozeblo mnogo zimske pšenice. Tudi cena koruzi in ječmena se je podražila. Koru-za že deset let ni bila tako dra-ga kot je v letošnjem letu.

Nova trgovina

Mr. Jerry Bohine in Mr. John Sušnik odpreta okrog 1. februarja prodajalno s pohištvom in vsemi hišnimi potreb-ščinami v Stampfelnovem poslo-pju, zraven cvetličarne Jim Slapnik st. Mr. Bohine je bil prej uslužben pri Mandel Hardware, Mr. Sušnik pa pri Krenzgar Furniture, torej ima-ta oba podjetna rojaka dovolj izkušnje v te vrste trgovini. — Želimo jima mnogo uspeha v lastni režiiji.

10,000 plesalcev

Odbor, ki pripravlja ples, ki se bo vršil v ogromnem mestnem avditoriju dne 30. januarja, na predsednikov rojstni dan, izjav-lja, da je bilo dosedaj prodanih nad 10,000 vstopnic. Čisti dobi-ček te prireditve gre vsako leto za pohabljenе otroke.

Nepostavna pijača

Policija je te dni aretirala več lastnikov prostorov, kjer se pro-daja nepostavna opojna pijača. Nekaj novega pri tem je tudi to, da je policija aretirala tudi pive v dotičnih prostorih, toda jih je pozneje zopet izpustila.

KRIŽEM PO JUTROVEM

Po nemškem izvirniku K. Maya

Prosil sem Mafileja, naj vzame Baruka vsaj za nekaj časa pod streho. Rad me je uslišal in mi obljubil, da bo skrbel za njega.

Nam pa je spet ponudil vrtno vilo. Vse je bilo pripravljeno, kaj smo se lahko veselili.

Ze sem se mislil posloviti, pa Isla me je zadržal.

"Počakaj, effendi! Za h koncu sem ti pripravil prav veselo iznenađenje. Dobili smo namreč nepričakovano zelo ljubega gosta. Ugani, kdo je!"

"Kako bom uganil! — Ga poznam?"

"Videl ga sicer še nisi, pa pripovedoval sem ti že mnogo o njem. In ko ga boš videl, moraš uganiti, kdo da je!"

Radoveden sem bil. Kdo bi naj bil Mafilejev gost? — Če mi je Isla pripovedoval o njem, je bil gotovo v kaki zvezi z njim in z našimi doživljaji.

Kmalu se je Isla vrnil. Z njim je prišel postaven človek. Obleden je bil po turško in nič ni bilo na njem, kar bi mi le kolkaj pomagalo pri ugibanju. Njegov zagoreli obraz je bil ostro začrtan, pogum in samozavest sta gledala iz njega.

Pa številne gube na njem, dolga bela brada in osiveli lasje so pričali, da je doživel mnogo bridkih ur.

"Tale je naš gost," mi ga je predstavil Isla. "Ugani, kdo je?"

"Res ne vem, kdo bi bil."

"Boš že uganil?"

Obrnil se je k njemu in ga prosil:

"Nagovori ga v svojem materinem jeziku!"

Mož se mi je priklonil in dejal:

"Sluga pokoren, visokostopovani!"

Govoril je srbski. . .

Kateri izmed Islavih znancev bi govoril srbski, pa bi bil tudi meni znan?

Koj sem uganil in ponudil možu obe roki:

"Glej, glej, Očko! Dobro mi došli!"

Res je bil Očko, Zeničin oče, Črnogorec. Zelo je bil vesel, da sem ga spoznal po materni govorici.

Kajpada nismo več mislili na spanje, posedli smo in očko je moral pripovedovati.

Zenica je bila njegov edini otrok. Ko je nenadoma izginila, — Barud el-Amazat jo je spravil Ibrahimu v roke — ni imel več miru, šel jo je iskati po širnem svetu. Zdal tu, zdaj tam je mislil, da je našel njeno sled, pa razočaran je le vsakokrat spoznal, da se je zmotil. Iskal jo je po Mali Aziji in po Armeniji, hudo se mu ni godilo, bogato je bil založen z denarjem. Le sreča mu je kljubovala.

Prisegel je, da se ne vrne v domovino, dokler ne najde svojega ljubljene otroka, pa po dolgem, brezuspešnem iskanju se je moral končno le vrniti v Carigrad. Taka odiseja je mogoča seveda le v Orientu, v naših urejenih razmerah bi bila nezmisljena.

Vrnil se je torej k Mafileju. Pa kako se je začudil, ko je našel pri njem svojo Zenico omoženo z njim, za katerega jo je iskal. Pa ne samo svojo Zenico, tudi svojo ženo je našel pri Mafileju. Prišla je za hčerko v Carigrad.

Kdo da mu je povzročil toliko žalost in mu dal ugrabitelj hčerko, je že zvedel od Isla. In tudi to, da mu je Zenico odpeljal Barud el-Amazat in da živi v samostanu plesočih dervišev neki Ali Manah ben Barud el-Amazat, po vsej priliki sin Barud el-Amazata. Pripovedoval sem mu, da smo našli tudi Ibrahima, da nam je sicer ušel, pa da ga je Halef ustrelil, ko se je hotel rešiti čez Zlati rog. Ni bil zadovoljen, da ga

je dohitela kazen. Maščevati se je hotel še nad njim, ko mu je prinesel toliko nesrečo v hišo, koj drugo jutro, je rekel. Pojde nad derviša Ali Manaha, prisilil ga bo, povedati mu mora, kje živi njegov oče. Ves razdražen je bil. Dolgo sem ga miril in mu prigovarjal, da je nazadnje le prepustil dervišu meni.

In potem šele smo šli spat. Utujen sem bil in spal bil v beli dan, da me niso prišli buditi.

Mafilej je namreč poslal slugo in mi sporočil, da me nekdo išče in da hoče nujno z menoj govoriti. Spal sem kar oblečen, kakor je na Jutrovem v navadi, zato sem bil koj pokonci.

Neki človek me je čakal. — Vprašal me je po imenu in mi rekel, naj koj pridem v St. Dimitri, v gostilno, ki sva jo obiskala prejšnji dan z mojim rojakom, on da želi z menoj govoriti in da je zelo nujno.

Sporočilo me je vznemirilo. "Kaj pa hoče?"

"Ne vem," je odgovoril. — "Blizu tam stanujem, pa me je gostilničar prosil, naj grem po tebe."

"Pojdi domov, pa povej, da koj pridem."

Plačal sem mu pot. Odšel je.

Pet minut pozneje sva že hitela z Omarjem za njim.

St. Dimitrijske beznice niso posebno varne in na dobrem glasu, kdo ve, kako ljudje so čakali name in kaj mi je hotel brivec povedati. Zato nisem smel iti sam in ker Halefa, ki je bil ranjen, nisem hotel nadlegovati, sem vzel Omarja s seboj. Najel sem dva konja, lastnika sta se jima obesila za rep in ju priganjala s palicami in kričanjem in naglo je šlo naprej.

Gostilničar nama je prišel pred vrata naproti. Sumljivo ponižno je pozdravil in vprašal:

"Effendi, ali si ti tisti Nemsi, ki je bil pred kratkim z nekimi drugim Nemsiem v moji gostilni?"

"Da."

"Govoriti hoče s teboj."

"Kje je?"

"Gori leži."

"Kaj mu je?"

"Pojdi k njemu! Tvoj človek pa naj te spodaj v gostilni počaka."

"Gori leži," — tako je dejal. Kaj mu je bilo? Ali se je ponesrečil? Je li bolan? Vsekar mu je moralo biti hudo, da je poslal po mene.

Omar je stopil v gostilniško sobo, jaz pa sem odšel z gostilničarjem v nadstropje. Na vrhu stopnic je mož obstal.

"Effendi, ne prestraši se!"

"Kaj mu je?"

"O, nič posebnega."

"Je bolan?"

"Le z nožem ga je nekdo suail."

"Ah! Kdo?"

"Neki tujec, ki še nikdar ni bil pri meni," je hitel praviti.

"Zakaj ga je sunil?"

"Tujec je prišel in tvoj prijatelj se mu je pridružil. Naročila sta vino, pila in govorila. Nato sta kvatrala in tvoj znanec je po vrsti izgubljal. — Plačati bi bil moral izgubljeno igro, pa ni imel denarja. Sprla sta se, noži so se zablskali. Tvoj znanec je bil pijan, ni se mogel braniti. Tujec ga je sunil."

"Vsakanja zgodba. Ubogi, izgubljeni rojak!"

(Dalje prihodnjič)

Pridobivajte
člane za
S. D. Zvezo

Euclid Rifle and Hunting Club

Sprejel sem veliko delo (nekateri mislijo, da je čast), ko so me naši fantje pristimali za tajnika našega kluba, sem zavihal rekave in bom skušal napraviti kar največ za ta naš klub. Pa mi tudi ne kaže drugega, ker je takoj po izvolitvi Jože Janževič rekel, da če bom samo marjašal, da me boče takoj fliknili od korita. Če bom pa fant na mestu, mi je Jože obljubil vso podporo, jaz pa njemu, kakopak. Podporo na celi fronti nam je obljubil tudi naš podpredsednik. On je dober lovec in nam vsako leto pripelje po enega ali dva srnjaka iz Pennsilvanije. To je naš Christ Mandel, v vseh ozirih fest fant in dober član našega kluba. Pri zadnjem streljanju nam je Christ tudi obljubil, da nam bo strelišče vse drugače opremil, zdaj ne bomo več streljali v tarčo, ampak nam bodo srnjaki, zajci, lisice, race in petelini kar po dverani skakali, mi jih bomo pa pucali. To bo zopet nekaj novega in zanimivega za naše fante. Kačar bo to urejeno, bom že sporočal. Za enkrat samo rečem: živijo Christ!

Sicer so mi pa vsi člani obljubili, da mi bodo šli pri tem mojem uradu v vseh ozirih na roko. Koliko bodo držali besedo, vam bom naznanil danes leto. Upam pa, da me račun ne bo unesel (razen pri marjašu), ker se imamo radi.

V našo sredo smo zopet sprejeli bivšega člana Franceta Jeriča. Živijo, France! V naše naročje se zopet vrnejo: naš bivši tajnik Lojze Hoffart, Joe Petrich in drugi. Tudi enega čisto novega člana smo sprejeli, ki ga kličemo za Franceta Kastelica, ki ima svojo trgovino na Shawnee Ave. Dobrodošel, France. Upam, da bomo letos dobili več novih članov, saj pri našem klubu je vedno dosti zabave.

V nedeljo 24. januarja zvečer ob sedmih se vrši naš letni banket in lovski ples. Prosim vse moje prijatelje in znanke, pa tudi prijateljice in vse ljubitelje vesele zabave, da sežete hitro po vstopnicah, ker ne maram, da bi jih prav za vas zmanjkalo. Dobite jih pri vseh članih. Če pa pokličete mene po telefonu:

KEnmore 4325, vam jih pa prihranim za nedeljo. Kdor se bo pa šele zadnji trenutek premislil in bi rad prišel na naše žegnane, naj kar pride in bo dobil vstopnico pri vratih.

Lahko se zanesete na moje besede, da se ne boste kesali, če pridete, torej se vidimo v nedeljo večer v Slovenskem domu na Holmes Ave. Kdor bi mi hotel tisti večer kaj važnega povedati, naj to gotovo stori pred polnočjo, ker po polnoči bodo vse šprahle zmešane.

Na 5. in 12. januarja smo pa takole streljali:

Na 5. in 12. januarja smo pa takole streljali:

Na 5. in 12. januarja smo pa takole streljali:

Na 5. in 12. januarja smo pa takole streljali:

Na 5. in 12. januarja smo pa takole streljali:

Na 5. in 12. januarja smo pa takole streljali:

Na 5. in 12. januarja smo pa takole streljali:

Na 5. in 12. januarja smo pa takole streljali:

Na 5. in 12. januarja smo pa takole streljali:

Na 5. in 12. januarja smo pa takole streljali:

Na 5. in 12. januarja smo pa takole streljali:

Na 5. in 12. januarja smo pa takole streljali:

Na 5. in 12. januarja smo pa takole streljali:

Na 5. in 12. januarja smo pa takole streljali:

Na 5. in 12. januarja smo pa takole streljali:

Na 5. in 12. januarja smo pa takole streljali:

Na 5. in 12. januarja smo pa takole streljali:

Na 5. in 12. januarja smo pa takole streljali:

Na 5. in 12. januarja smo pa takole streljali:

Na 5. in 12. januarja smo pa takole streljali:

Na 5. in 12. januarja smo pa takole streljali:

Na 5. in 12. januarja smo pa takole streljali:

Na 5. in 12. januarja smo pa takole streljali:

Na 5. in 12. januarja smo pa takole streljali:

Na 5. in 12. januarja smo pa takole streljali:

Na 5. in 12. januarja smo pa takole streljali:

Na 5. in 12. januarja smo pa takole streljali:

Na 5. in 12. januarja smo pa takole streljali:

Na 5. in 12. januarja smo pa takole streljali:

Na 5. in 12. januarja smo pa takole streljali:

Na 5. in 12. januarja smo pa takole streljali:

Na 5. in 12. januarja smo pa takole streljali:

zbirali ob raznih prilikah ter zborovali v senci košatih dreves.

Na vrhu sedaj kopljejo graben za oni del vrta, kateri drži od spomenikov proti južni strani, to je do češkega vrta. V ta prostor se bo prišlo iz sredine, kjer bo vodomet. Tukaj bo pripravljen prostor za druge spomenike, ki jih bomo sčasoma še postavili, če bomo hoteli. Pot okrog vodometu in pri spomenikih Barage, Cankarja in Njegoša, bo iz kameinitih plošč. Enako bo tudi pot po prostoru, ki sem ga zgorej omenil, ki bo segel do češkega vrta. Ves ta prostor bodo zalili z debelo plastjo iz cementa in vrhu te plasti bodo položili kamenite plošče. To znači, da bo vrt delan za večno.

Vse to je vredno ogledati, da boste videli, kako se dela vse od temelja in naprej. — Oglejte si dela vsi tisti, ki ste kaj prispevali za ta kulturni vrt, da boste videli, da niste dali za prazen nič. Kdor vidi vse to ogromno delo, bo videl, kam so šli in kam bodo šli vsi ti tisočaki. Nikomur ne bo žal, kdor je kaj prispeval. Saj bo ta vrt narodova last in to za vedno. Naj se spremenijo mesta vlada, naj se spremenijo država ali zvezna vlada, ta kulturni vrt bo ostal naš, našega jugoslovanskega naroda. Ta kulturni vrt bo največje vrednosti, kar narod poseduje. Ko bo vrt dograjen, bo narod šele videl, kaj si je postavil. In če že gojimo kulturo in narodnost v dvoranah, zakaj ne bi tega pokazali tudi javno. In to bomo dovolj pokazali z našim kulturnim vrtom ter postavili spomenike naših kulturnih mož, ki bodo pričali, da je naš narod v kulturi med prvimi narodi. S spomeniki bomo dokazali Ameriki, da ima tudi naš narod slavne može, katerih se nam ni treba sramovati.

Celo Amerikanci govorijo o našem kulturnem vrtu, ki bo eden najlepših. Vodstvo, ki nadzoruje delo v vrtu, je veselo, ker vidi, kako se naši ljudje zanimajo in pogosto prihajajo ogledovat dela. Glavni inženir pravi, da ko so gradili druge vrtove, ni bilo pri nobenem narodu toliko zanimanja. Zato pa daje še posebno

pažnjo našemu vrtu, ko vidi, da se narod zanima.

Zadnje dneve sem čital v Ameriški Domovini, da so se zopet začela zanimati razna okrožja, tako newburško, st. clairsko, collinwoodsko in euclidsko. Ponovno se organizirajo, da gredo na delo za pobiranje nadaljnjih prispevkov. Res je vredno delati in žrtvovati za ta naš kulturni vrt, ki si ga bo narod postavil za trajen spomenik. Nekateri se zaveda, da je sedaj, drugi pa bodo to uvideli še pozneje. Leto od 1930 do 1937 bodo za naše ameriške Slovence zgodovinska, ker v teh letih se je rodila ideja za kulturni vrt ter se tudi izvedla. Še poznejši rodovi bodo govorili o našem zavednem narodu, ki je postavil ta trajen in večni spomenik v mestnem parku.

Zatorej rojaki, če potrkam sam pri vas ali pa kateri drugi, ki je pooblaščen za pobiranje za kulturni vrt, ne zapodite nas. Ne poslušajte tistih, ki vas begajo in plašijo. Se je čas, da postanete deležni pri graditvi tega neminljivega spomenika našega zavednega naroda. Vaša imena bodo zapisana v knjigo, v kateri bo opisan ves potek te narodne zgradbe. Čast vsem, ki so kaj dali v ta plemeniti namen. Narod vam bo hvaležen in vaše ime bo za vedno zapisano v naši kulturni zgodovini.

Anton Grdina, predsednik.

IZ DOMOVINE

—Dve uri ležal ponesrečen. Huda neizgovorna se je zgodila 60 letnemu posestniku Francu Virantu z Iga 101. Virant je v gozdu podiral dreve. Težko debelo pa je padlo nanj ter ga pritisnilo k tlom. Virantu je zlomilo roko v rami ter nogu pod kolenom. Dobil pa je tudi druge notranje poškodbe. Ponesrečenec se ni mogel ganiti s kraja nesreče ter ga je povrh vsega še debelo imelo ujetega. Klical je na pomoč kakšni dve uri, dokler ni slučajno nekdo prišel v gozd in ga slišal. Iz Ljubljane so ljudje poklicali reševalce, ki so ga prepeljali v bolnišnico. Virant ima tudi notranje poškodbe, poleg tega pa si je nakopal pri svojem dveurnem ležanju pod deblom na mrzli zemlji nevaren prehlad, tako, da je njegovo stanje prav nevarno.

—V Litiji je umrla ga. Terezina Svetec, vdova po notarju in posestniku. Pokojnica je bila žena zaslužnega slovenskega pravnika in borca za slovenski narod g. Luke Svetca. Pokojnica je dočkala 84 let. V življenju se je mnogo udeleževala v narodno-obrambnih organizacijah in v javnem življenju. Svojemu zaslužnemu možu je bila v njegovih borbah redno v pomoč. Znanstvena sestra Heleno, vnukinja in vnuka ter nečaka dr. Bevka.

—V Litiji je umrla ga. Terezina Svetec, vdova po notarju in posestniku. Pokojnica je bila žena zaslužnega slovenskega pravnika in borca za slovenski narod g. Luke Svetca. Pokojnica je dočkala 84 let. V življenju se je mnogo udeleževala v narodno-obrambnih organizacijah in v javnem življenju. Svojemu zaslužnemu možu je bila v njegovih borbah redno v pomoč. Znanstvena sestra Heleno, vnukinja in vnuka ter nečaka dr. Bevka.

—V Litiji je umrla ga. Terezina Svetec, vdova po notarju in posestniku. Pokojnica je bila žena zaslužnega slovenskega pravnika in borca za slovenski narod g. Luke Svetca. Pokojnica je dočkala 84 let. V življenju se je mnogo udeleževala v narodno-obrambnih organizacijah in v javnem življenju. Svojemu zaslužnemu možu je bila v njegovih borbah redno v pomoč. Znanstvena sestra Heleno, vnukinja in vnuka ter nečaka dr. Bevka.

—V Litiji je umrla ga. Terezina Svetec, vdova po notarju in posestniku. Pokojnica je bila žena zaslužnega slovenskega pravnika in borca za slovenski narod g. Luke Svetca. Pokojnica je dočkala 84 let. V življenju se je mnogo udeleževala v narodno-obrambnih organizacijah in v javnem življenju. Svojemu zaslužnemu možu je bila v njegovih borbah redno v pomoč. Znanstvena sestra Heleno, vnukinja in vnuka ter nečaka dr. Bevka.

—V Litiji je umrla ga. Terezina Svetec, vdova po notarju in posestniku. Pokojnica je bila žena zaslužnega slovenskega pravnika in borca za slovenski narod g. Luke Svetca. Pokojnica je dočkala 84 let. V življenju se je mnogo udeleževala v narodno-obrambnih organizacijah in v javnem življenju. Svojemu zaslužnemu možu je bila v njegovih borbah redno v pomoč. Znanstvena sestra Heleno, vnukinja in vnuka ter nečaka dr. Bevka.

—V Litiji je umrla ga. Terezina Svetec, vdova po notarju in posestniku. Pokojnica je bila žena zaslužnega slovenskega pravnika in borca za slovenski narod g. Luke Svetca. Pokojnica je dočkala 84 let. V življenju se je mnogo udeleževala v narodno-obrambnih organizacijah in v javnem življenju. Svojemu zaslužnemu možu je bila v njegovih borbah redno v pomoč. Znanstvena sestra Heleno, vnukinja in vnuka ter nečaka dr. Bevka.

—V Litiji je umrla ga. Terezina Svetec, vdova po notarju in posestniku. Pokojnica je bila žena zaslužnega slovenskega pravnika in borca za slovenski narod g. Luke Svetca. Pokojnica je dočkala 84 let. V življenju se je mnogo udeleževala v narodno-obrambnih organizacijah in v javnem življenju. Svojemu zaslužnemu možu je bila v njegovih borbah redno v pomoč. Znanstvena sestra Heleno, vnukinja in vnuka ter nečaka dr. Bevka.

—V Litiji je umrla ga. Terezina Svetec, vdova po notarju in posestniku. Pokojnica je bila žena zaslužnega slovenskega pravnika in borca za slovenski narod g. Luke Svetca. Pokojnica je dočkala 84 let. V življenju se je mnogo udeleževala v narodno-obrambnih organizacijah in v javnem življenju. Svojemu zaslužnemu možu je bila v njegovih borbah redno v pomoč. Znanstvena sestra Heleno, vnukinja in vnuka ter nečaka dr. Bevka.

—V Litiji je umrla ga. Terezina Svetec, vdova po notarju in posestniku. Pokojnica je bila žena zaslužnega slovenskega pravnika in borca za slovenski narod g. Luke Svetca. Pokojnica je dočkala 84 let. V življenju se je mnogo udeleževala v narodno-obrambnih organizacijah in v javnem življenju. Svojemu zaslužnemu možu je bila v njegovih borbah redno v pomoč. Znanstvena sestra Heleno, vnukinja in vnuka ter nečaka dr. Bevka.

—V Litiji je umrla ga. Terezina Svetec, vdova po notarju in posestniku. Pokojnica je bila žena zaslužnega slovenskega pravnika in borca za slovenski narod g. Luke Svetca. Pokojnica je dočkala 84 let. V življenju se je mnogo udeleževala v narodno-obrambnih organizacijah in v javnem življenju. Svojemu zaslužnemu možu je bila v njegovih borbah redno v pomoč. Znanstvena sestra Heleno, vnukinja in vnuka ter nečaka dr. Bevka.

—V Litiji je umrla ga. Terezina Svetec, vdova po notarju in posestniku. Pokojnica je bila žena zaslužnega slovenskega pravnika in borca za slovenski narod g. Luke Svetca. Pokojnica je dočkala 84 let. V življenju se je mnogo udeleževala v narodno-obrambnih organizacijah in v javnem življenju. Svojemu zaslužnemu možu je bila v njegovih borbah redno v pomoč. Znanstvena sestra Heleno, vnukinja in vnuka ter nečaka dr. Bevka.

—V Litiji je umrla ga. Terezina Svetec, vdova po notarju in posestniku. Pokojnica je bila žena zaslužnega slovenskega pravnika in borca za slovenski narod g. Luke Svetca. Pokojnica je dočkala 84 let. V življenju se je mnogo udeleževala v narodno-obrambnih organizacijah in v javnem življenju. Svojemu zaslužnemu možu je bila v njegovih borbah redno v pomoč. Znanstvena sestra Heleno, vnukinja in vnuka ter nečaka dr. Bevka.

—V Litiji je umrla ga. Terezina Svetec, vdova po notarju in posestniku. Pokojnica je bila žena zaslužnega slovenskega pravnika in borca za slovenski narod g. Luke Svetca. Pokojnica je dočkala 84 let. V življenju se je mnogo udeleževala v narodno-obrambnih organizacijah in v javnem življenju. Svojemu zaslužnemu možu je bila v njegovih borbah redno v pomoč. Znanstvena sestra Heleno, vnukinja in vnuka ter nečaka dr. Bevka.

—V Litiji je umrla ga. Terezina Svetec, vdova po notarju in posestniku. Pokojnica je bila žena zaslužnega slovenskega pravnika in borca za slovenski narod g. Luke Svetca. Pokojnica je dočkala 84 let. V življenju se je mnogo udeleževala v narodno-obrambnih organizacijah in v javnem življenju. Svojemu zaslužnemu možu je bila v njegovih borbah redno v pomoč. Znanstvena sestra Heleno, vnukinja in vnuka ter nečaka dr. Bevka.

—V Litiji je umrla ga. Terezina Svetec, vdova po notarju in posestniku. Pokojnica je bila žena zaslužnega slovenskega pravnika in borca za slovenski narod g. Luke Svetca. Pokojnica je dočkala 84 let. V življenju se je mnogo udeleževala v narodno-obrambnih organizacijah in v javnem življenju. Svojemu zaslužnemu možu je bila v njegovih borbah redno v pomoč. Znanstvena sestra Heleno, vnukinja in vnuka ter nečaka dr. Bevka.

—V Litiji je umrla ga. Terezina Svetec, vdova po notarju in posestniku. Pokojnica je bila žena zaslužnega slovenskega pravnika in borca za slovenski narod g. Luke Svetca. Pokojnica je dočkala 84 let. V življenju se je mnogo udeleževala v narodno-obrambnih organizacijah in v javnem življenju. Svojemu zaslužnemu možu je bila v njegovih borbah redno v pomoč. Znanstvena sestra Heleno, vnukinja in vnuka ter nečaka dr. Bevka.

—V Litiji je umrla ga. Terezina Svetec, vdova po notarju in posestniku. Pokojnica je bila žena zaslužnega slovenskega pravnika in borca za slovenski narod g. Luke Svetca. Pokojnica je dočkala 84 let. V življenju se je mnogo udeleževala v narodno-obrambnih organizacijah in v javnem življenju. Svojemu zaslužnemu možu je bila v njegovih borbah redno v pomoč. Znanstvena sestra Heleno, vnukinja in vnuka ter nečaka dr. Bevka.

—V Litiji je umrla ga. Terezina Svetec, vdova po notarju in posestniku. Pokojnica je bila žena zaslužnega slovenskega pravnika in borca za slovenski narod g. Luke Svetca. Pokojnica je dočkala 84 let. V življenju se je mnogo udeleževala v narodno-obrambnih organizacijah in v javnem življenju. Svojemu zaslužnemu možu je bila v njegovih borbah redno v pomoč. Znanstvena sestra Heleno, vnukinja in vnuka ter nečaka dr. Bevka.

—V Litiji je umrla ga. Terezina Svetec, vdova po notarju in posestniku. Pokojnica je bila žena zaslužnega slovenskega pravnika in borca za slovenski narod g. Luke Svetca. Pokojnica je dočkala 84 let. V življenju se je mnogo udeleževala v narodno-obrambnih organizacijah in v javnem življenju. Svojemu zaslužnemu možu je bila v njegovih borbah redno v pomoč. Znanstvena sestra Heleno, vnukinja in vnuka ter nečaka dr. Bevka.

—V Litiji je umrla ga. Terezina Svetec, vdova po notarju in posestniku. Pokojnica je bila žena zaslužnega slovenskega pravnika in borca za slovenski narod g. Luke Svetca. Pokojnica je dočkala 84 let. V življenju se je mnogo udeleževala v narodno-obrambnih organizacijah in v javnem življenju. Svojemu zaslužnemu možu je bila v njegovih borbah redno v pomoč. Znanstvena sestra Heleno, vnukinja in vnuka ter nečaka dr. Bevka.

—V Litiji je umrla ga. Terezina Svetec, vdova po notarju in posestniku. Pokojnica je bila žena zaslužnega slovenskega pravnika in borca za slovenski narod g. Luke Svetca. Pokojnica je dočkala 84 let. V življenju se je mnogo udeleževala v narodno-obrambnih organizacijah in v javnem življenju. Svojemu zaslužnemu možu je bila v njegovih borbah redno v pomoč. Znanstvena sestra Heleno, vnukinja in vnuka ter nečaka dr. Bevka.

Ugrabljeni milijoni

Roman ameriškega Jugoslavena

Pol ure zatem sta krmar in Dodd že sedela v mornarski beznici in popivala.

In krmar je zaupal navidez-nemu tovarišu vso resnico. Le tega ni vedel povedati, kaj se je zgodilo z Jackom. Videl ga je v St. Malo pač iti skozi predso-bo k sodniku in od sodnika, to-da je li bil tudi osojen, tega ni mogel povedati. Najbrž ne, za-kaj on vendar ni bil tihotapec, nego slučajno sopotnik.

Tudi detektiv je bil tega na-ziranja ter se je takoj odpeljal v St. Malo. Ondi je šel k rav-natelju ter se legitimiral.

"Ali ne sedi tu neki Penfold iz Falmoutha zaradi tihotapst-va?" je vprašal.

"Da, šest mesecev so mu dali," je odgovoril ravnatelj. "Želite ž njim govoriti?"

"Ne ž njim," je odvrnil Dodd ves vesel, "nego z možem, kate-rega je Penfold rešil iz morja in vzal na krov svoje barko."

"Aha" je vzkliknil ravnatelj. "Gotovo ste čitali tale imeniten članek našega gospoda specia-lista." In pokazal je na medi-cinski zbornik na mizi.

Dodd se je vljudno zatopil v znanstveni članek ter ga v nagli-ci prečital.

"Zelo zanimiv slučaj," — je dodal nato. "Pisatelj je učenjak. Brez dvoma. Le škoda, da te-ga moža ni več pri nas."

"Lohengrina?"

"Kakšnega Lohengrina?" se je začudil Dodd.

"No, da, tako mu pravimo tu-kaj, ker ne ve, kdo je, odkod je in kam gre njegova pot, kakor tisti Wagnerjev vitez z labo-dom," se je šalil ravnatelj, vesel lastne duhovitosti.

"Torej Lohengrin? Kam pa je šel?"

"Nikamor. Tu je pod klju-čem," se je veselil ravnatelj. — "Ali ga hočete videti? Pojdi-te, pokažem vam ga."

"Prav rad. Toda Lohengrin ne sme videti mene" je odgo-voril Dodd. "Mož je očividno du-ševno bolan ter spada menda bolj v blaznico, kakor pa v na-vadno ječo."

"Vemo, vemo," je pritrdil ravnatelj, "zato pa tudi ravna-mo z njim kolikor možno obzir-no in dobro."

"Torej le iz znanstvenih raz-logov držite moža pod ključem?" je poizvedoval detektiv, ko je korakal z ravnateljem preko dvorišča. "Toda če ni krivec, ne more biti obsojen in v ječi."

"Saj tudi ni obsojen," ga je poučil ravnatelj. "Sodnik pač trdi, da je izreden zločinec ter da le simulira, kakor bi bil iz-gubil spomin. Toda to je ne-mirnost. Če bi imel spomin, bi gotovo povedal, kdo je in odkod ter bi svojo nedolžnost izlaha-k dokazal. Zaradi tihotapstva mu itak ne moremo prisoditi nobene kazni, ker ni bil tihotapec, nego le ponesrečenec, ki se je slučaj-no rešil na tihotapsko barko ter bil ž njo vred zajet. Nobenega vzroka ni, da tiči v ječi. Toda jaz ga izpustiti ne smem, ker nimam odloka, in pa tudi nočem, ker sam ne želim v svobodo in ker me njegov slučaj zanima."

Medtem sta dospela do vrat celice št. 20. Na vratih je bila majhna lina, skozi katero je straža nadzirala kaznjence.

Dodd je dolgo gledal skozi li-no. Videl je moža, ki je ležal na postelji ter je mirno spal.

"Gotovo je to Jack Bell," si je mislil, "čeprav mu je zrasla brada."

"Pokličite ga," je dejal Dodd šepetaje ravnatelju. "Prosim,

zakličite glasno: Jack Bell in opazujte ga."

Dodd se je umaknil v senco, ravnatelj pa je zaklical: Jack Bell!

Jack je spal trdno in ni slišal ničesar. Toda ko je zaklical rav-natelj drugič, se je zdrznil in široko odprl oči; bilo mu je, ka-kor da ga je zadel oster udarec. Ves se je stresel, a z naporom vseh sil se je zadržal, da se mu ni telo dvignilo samo od sebe. "Kdo me kliče?" je bila prva njegova misel, a v naslednjem hipu se je zavedel: "Izkušajo te, zato miruj!" — Vendar se je okrenil k zidu in se delal, kakor bi spal.

Ko pa je zaklicalo tretjič, je spoznal ravnateljev glas. Planil je na noge ter zakričal: "Stre-la božja, ali že ne bo kričanja konec; kdo pa se tako dere?"

In priskočil je k lini, pogledal na hodnik, zagledal ravnatelja, a razločil v senci tudi se skriva-jočega moža. Ni ga spoznal, a slutil je: "Aha, detektiv!"

Toda oglasil se je ravnatelj: "Ali sem vas vendar zbudil?"

"O, vi, gospod ravnatelj?" se je čudil Jack. "Oprostite, da sem bil osoren. Koga pa tu kličete?"

"Jacka Bella."

"Nimam časti. Mogoče nov strežnik?"

"O ne, baje velik lopov."

"Tako? Torej zanimiv slu-čaj? Pa kje ga imate?"

"Ga že najdemo. Toda... kako pa se pišete?"

"Jaz? Lohengrin! Tako vsaj mi pravita strežnik in ječar."

"Pa zbogom, gospod Lohen-grin."

"Klanjam se, gospod ravna-telj."

Ravnatelj je odhajal, tik za njim pa se je stiskal k zidu ne-znanec v senci.

"Stre-la božja, če to ni Dodd?" se je takrat domislil Jack. "Če me je vendar izvolal? Hej, ta stvar mi začinja smrdeti."

In stopil je k luknji v zidu ter poklical soseda: "Hej sosed! — Kako gre?"

"Hvala. Jutri zvečer jo popi-ham oddod."

"Že jutri?"

"Da, jutri bo mlaj in 'Mar-gueritte' leži v luki. Že več ted-nov jo opazujem, po polnoči vse-lej odplove."

"Ampak vojaška straža?" je svaril Jack.

"Dobro jo po nosu!" odgovori Smith odločno. "Slučajno in k sreči bo stražnik zelen dečko!"

"Nikar ga ne preveč!" je pro-sil Jack. "Ta tepček spodaj ni kriv, da si ti vlomilec."

"Ne skrbi," se je smejal oni. "Morilec nisem, le spreten bok-sar. Greš z mano?"

"Mogoče! Nemogoče ni. Pa hvala, gospod Smith! Stvar si še enkrat temeljito premislim."

Preko dvorišča pa sta koraka-la Dodd in ravnatelj.

"Ni se izdal!" je dejal ravna-telj. "Zdaj ste menda sami pre-pričani, da je popolnoma ob spo-min. Če bi se pisal Jack Bell, bi..."

"Saj se tudi piše!"

"... bi se moral izdati, ko je začel moje klicanje. Toda zdaj veva to: ali se naš Lohengrin sploh ne piše Jack Bell, ali pa je resnično docela pozabil, da je Jack Bell."

"Ampak jaz ga vendar spra-vim zopet k spomenu," je dejal Dodd. "Ali mi dovolite ž njim še en poizkus?"

"Pav rad. A kakšen poizkus?"

"V Plymouthu na amerikan-ski agenturi za mornarje so baš tiste dni, ko so tegale Lohengri-

na potegnili iz morja, oddali ne-ko listino z dokumenti in denar-jem," je pripovedoval Dodd. — "Uverjen sem, da je listnica last tegale vašega jetnika. Če pri-zna, da je njegova, zvemo hkrati tudi, kako se piše."

"Sijajno! Če vzame listino, ga imamo! Če pa je ne vzame, potem, — kaj pa potem? Potem je norec, ne? Ampak denar bi vzeli vsakdo! — Dokaz se mi ne zdi neoporečen."

Ravnatelj je mislil logično in prvo navdušenje se mu je takoj spet ohladilo. Vendar ni hotel odreči Doddovi pomoči, ker mu jo je že obljubil.

"Dovolite, da nastavim listni-co in ga skrivaj opazujem!" je dejal Dodd samozvestno. "Go-tovo ni denar, niti dokumenti, ampak listnica, kar je glavno."

"Ali jo imate s seboj?"

"Žal ne," je odvrnil Dodd; — "ampak jutri se vrnem in jo prinesem."

Odplul je v Southampton ter je bil naslednje jutro že v Birnghtonu. Našel je Polly v plete-nem stolu, ko je v parku poslu-šala koncert. Baš je sviral od-lomek iz opere "Lohengrin."

"Imam ga, vašega Lohengri-na!" ji je dejal, ko ji je poljubil ročico ter ji izročil zavojček čo-kolade. Brez darila se ni vra-čal nikoli, kajti Dodd je bil res gentleman.

"Kaj se to pravi — mojega Lohengrina?" je vzkliknila v ne-ki srečni slutnji, vzela njegovo roko ter odšla ž njim na obrežje.

Povedal ji je vse po resnici.

"Torej v ječi je? Kot tihota-pec? Strašno! Rešiti ga mora-te?"

"To hočem," je odgovoril res-no. "Treba pa je, da mi daste njegov zavitek z listino. Vanj vtaknem potrebno orodje, da bo lahko ušel. Vse je dogovorjeno z ravnateljem. Napišite mi pi-semce, da ga pričakujete na ne-kem malem parničku v luki St. Malo. Podnevi izvesimo na par-niku prapor Unije, pončci pa dve rdeči svetilki. Tja naj se zateče. Zaiti ni mogoče."

"Toda na parniku ga ne da-ste aretirati?"

"Nikakor ne!" je izjavil de-tektiv Dodd. "Odpeljeva ga s seboj, vse drugo ukrepeva kas-neje."

"Moška vaša beseda, mister?"

"Tu je moja desnica," je iz-tegnil roko, v katero je Polly z veseljem udarila.

Nato je stekla po listino ter napisala pisemce, kakor ga ji je narekoval Dodd. Ko ga je podpisala z neštetimi poljubi, je Dodd položil pismo v listino.

"Tako, zdaj grem še kupit fi-no žago in pilo, ki ju položim tudi v listino. Medtem se pa vi pojdite v hotel obleč. Kmalu pridem po vas, da odpotujete."

Veselo sta se ločila.

Proti večeru sta bila že v St. Malo. Ravnatelj je naučil stra-žo, kako naj, ko bo dovolj tema, natakne listino na bodalo svoje puške ter vrže listino skozi to in to okno v prvem nadstropju.

"Treba mu je vzbuditi dom-nevo, da mu je vrgla listino v celico prijateljska roka," je de-jal Dodd. "Potem pazimo, kaj stori."

"Izborno, izborna," je prit-rjeval ravnatelj. Toda takoj je dodal: "Ampak videli boste, denar spravi, listino pa vrže proč. Mož je abnormalen slu-čaj."

Tega večera je bilo Jacku prvič zopet dolgčas. Zahrepe-nel je po ženi, po delu, po gi-banju v svobodi. Hkrati pa ga je mučil dvom: je li bil to de-tektiv Dodd ali ni bil? Kako je zvedel ravnatelj njegovo ime in priimek? Morda iz ka-ke nove tiralice v angleških li-stih? Mučno je, če človek ne ve kaj bi in kako bi... Morda bi bilo zdaj še vendarle najpa-metnejše, ubogati soseda Smi-tha in nocoj pobegniti. Toda če bo straža streljala? Nerod-no bi bilo, zlasti če je v bližini Dodd.

Tako je ležal, se obračal tja

in sem in ni mogel usnuti. — Odločiti se je treba. A kaj je pametnejše in varnejše: uteči ali ostati? Noč je že tu. Se par ur, potem bo za beg že pre-kasno.

In ugihal je, uvaževal, kole-bal v svojih sklepih in načrtih. Slišal je enakomerni korak straže pod oknom, nato je vse utihnilo.

Naenkrat je začul, da je v celici nekaj padlo na tla. Pa-dec je bil precej močan, a ven-dar mehak. Skočil je s po-stelje in iskal v temi po tleh. Ozrl se je skozi železno omrež-je... nebo je bilo brez zvezd,

le tam v luki se je svetlikalo dvoje rdečih luči. Iskal je, ti-pal in tipal. Listnica! Stre-

la, njegova listnica! Takoj jo je spoznal.

Prva njegova misel je bila: "Morda Michel Mohr?" — to-da že jo je odgnala druga: — "To je Doddova past! On je hotel dognati identiteto!"

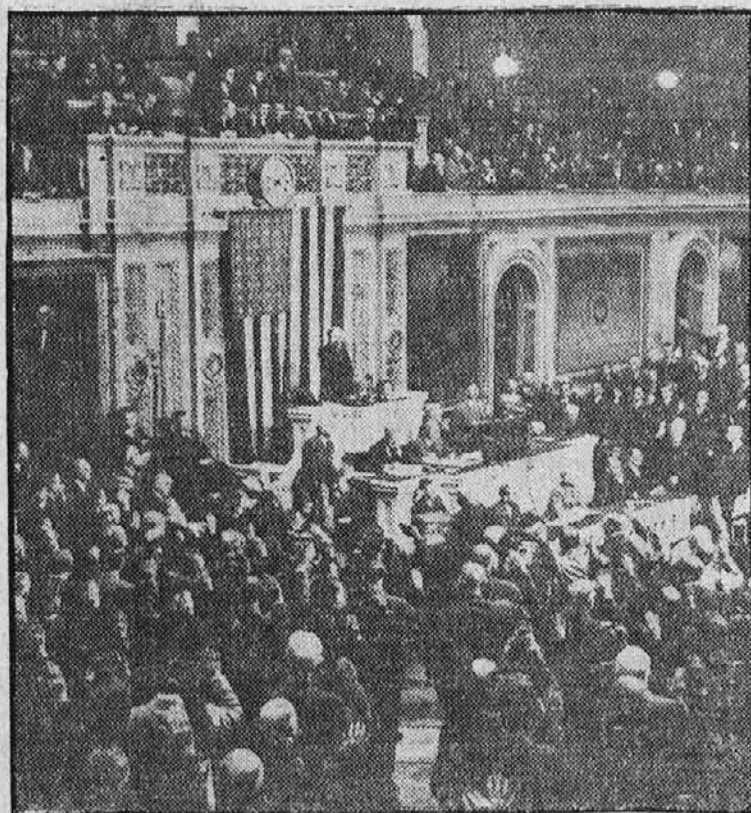
A obenem je že tudi slišal tihe korake po hodniku.

"Že greo pome!" je pomislil, položil listino nazaj na tla in hitro zopet legel.

In že je nekdo odprl duri. posvetilo se je v celici, nekdo je pristopil k njemu in ga je ogledoval. Jack pa je smrčal kakor da bi spal najmirnejše spanje.

Nato je neznanec zopet od-šel in zaklenil duri.

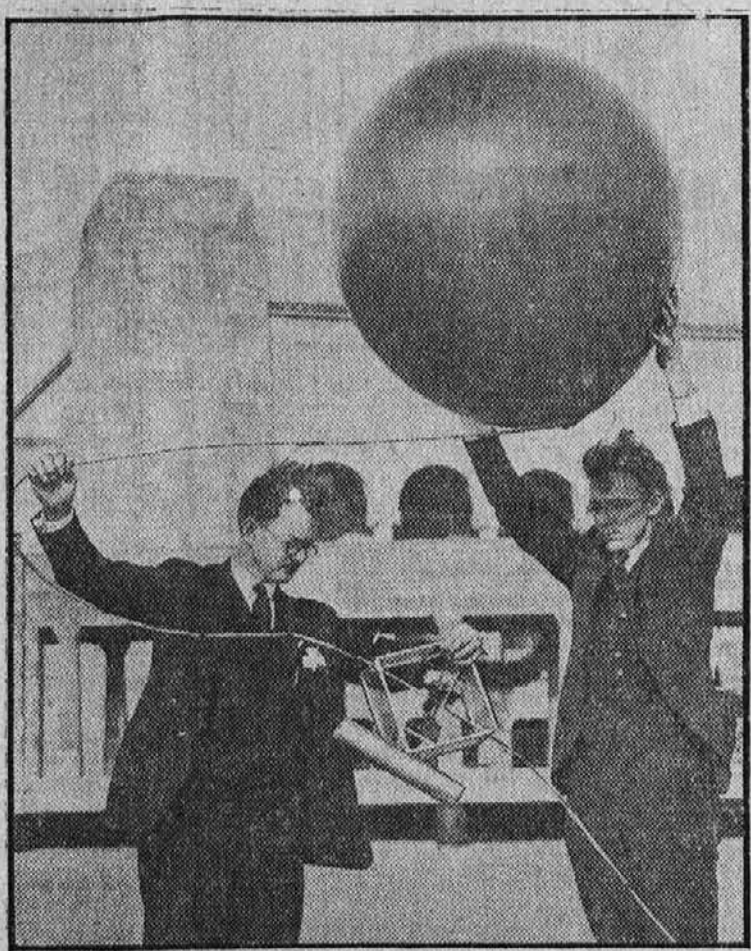
"Spi! Smrči, kakor bi dreto

Na 5. januarja se je zbral v Washingtonu 75. kongres Zed. držav. Speaker B. Bankhead je zaprisegel novo izvoljene poslance.

Prizor iz "sedečega štrajka" pri General Motors družbi. Na sliki vidite delavce pri Fisher Body v Flint, Mich., ko je mati prinesla sinčka k očetu, ki ga ni videl več dni, ker je ostal v tovarni na sedečem štrajku.

Dr. Leon F. Curtiss in A. V. Astin bosta spustila v zrak balon, ki se bo dvignil 20 milj visoko. Balon ima pri-trjeno posebno pripravo, ki vsakih 15 minut poroča na sprejemne radije na zemlji, kakšno je ozračje v tej ali oni višini. Balon se bo dvignil do 100,000 čevljev visoko.

vlekel!" je poročal strežnik. "Listnica pa leži še nedotaknje-na na tleh."

"Treba torej počakati, da se zbudi," je dejal Dodd razočaran.

"Pokličite me, prosim, predno z-dani, da ga bom mogel do- opazovati!"

(Dalje pihodnjič)

THE PRICE IS 28,000 10000 FIVES AND 105 18000 50 & 1005 OLD BILLS PLEASED

Najnovejša ameriška tragedija, ko so zločinci odpelja-li in brutalno umorili 10 letnega Charlesa Mattsona iz Ta-coma, Wash. Zgorej na sliki vidite rezidenco dr. Mattsona in s črticami je zaznamovana pot, ki jo je zločinec vzel, ko je ugrabil Charlesa. V sredi je dr. Mattson, oče umorjen-ega dečka, v sredi je Charles Mattson, nedolžna žrtev, in desno je njegova mati. Spodaj je fotografija notice, ki jo je pustil zločinec, ki je zahteval \$28,000 odkupnine za Charlesa.

Prva, najstarejša, največja in najbogatejša slovenska katoliška podporna organizacija v Združenih Državah Ameriških, je:

Kranjsko-Slovenska Katoliška Jednota

Ustanovljena 2. aprila 1894, inkorporirana 12. januarja 1898 v državi Illinois, s sedežem v mestu Joliet, Illinois.

POSUJE ŽE 42 LET.

Glavni urad v lastnem domu: 1004 No. Chicago Street, Joliet, Illinois.

SKUPNO FREMOZENJE ZNAŠA NAD \$3,500,000.00.

SOLVENTNOST K. S. K. JEDNOTE ZNAŠA NAD 100%.

K. S. K. Jednota ima okrog 35,000 članov in članic v odraslem in mladinskem oddelku.

SKUPNO STEVILO KRAJEVNIH DRUSTEV 186.

V Oglejandlu, Ohio je 16 naših krajevnih društev.

Štupnih podpor je K. S. K. Jednota izplačala tekom svojega 42.letnega obstanka nad \$5,900,000.00.

GESLO K. S. K. JEDNOTE JE: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD!"

Če se hoče zavarovati pri dobri, pošten in solventni podporni organizaciji, zavaruj se pri Kranjsko-Slovenski Katoliški Jednoti, kjer se lahko zavaruješ za smrtno, razne poškodbe, operacije, proti bo- lezni in onemoglosti.

K. S. K. Jednota sprejema v svojo sredo člane in članice od 16. do 55. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 18. leta. Zavaruješ se lahko za \$250; \$500; \$1000; \$1500 in \$2000 posmrtnine.

V Mladinskem Oddelku K. S. K. J. se otroci lahko zavarujejo v razredu "A" ali "B". Mesečni prispevek v mladinski oddelki je zelo nizek, samo 15c za razred "A" in 30c za razred "B" in ostane stalen, dasi zavarovalnina z vsakim dnem narašča. V slučaju smrti otroka zavarovanega v razredu "A" se plača do \$450.00 in zavarovanega v razredu "B" se plača do \$1000.00 posmrtnine.

BOLNIŠKA PODPORA:

Zavaruješ se lahko za \$2.00; \$1.00 in 50c na dan ali \$5.00 na teden. Assessment primerno nizek.

K. S. K. Jednota nudi članstvu štiri najmoderneje vrste zavarovanja.

Člani in članice nad 60 let stari lahko prejmejo pripadajočo finančno rezervno izplačano v gotovini.

Nad 70 let stari člani in članice so prosti vseh nadaljnjih assess-mentov.

Jednota ima svoj lasten list "Glasilo K. S. K. Jednote," ki iz- naja enkrat na teden v slovenskem in angleškem jeziku in katerega dobiva vsak član in članica.

Vsak Slovenec in Slovenka bi moral(a) biti zavarovan(a) pri K. S. K. Jednoti kot pravi materi vdov in sirot. Če še nisi član ali članica te mogoče in bogate podporne organizacije, potrdi se in pristopi takoj.

V vsaki slovenski naselbini v Združenih državah bi moralo biti društvo, spadajoče h K. S. K. Jednoti. Kjeroli še nimate društva, spadajočega k tej solventni katoliški podporni organizaciji, ustanovite ga; treba je le osem oseb v starosti od 16. do 55. leta. — Za na- daljna pojasnila in navodila pišite na glavnega tajnika: JOSIP ZALAR, 1004 No. Chicago, Street, Joliet, Illinois

Želodčno zdravilo iskreno priporočeno

TRINER'S ELIXIR OF BITTER WINE

Ne bočite sužnji neprebaavnosti

NAROČITE SI PROSTI VZOREC — Triner's Bitter Wine Co. 544 S. Wells St., Chicago, Ill. Pošljite mi brezplačni vzorec. Ime Naslov

